

TAK

TAK er et lille ord, med stor og vigtig betydning. 3 små bogstaver, en lille bitte ytring som i eksistentiel og åndelig forstand er blandt livets aller-vigtigste tilkendegivelser. Hvis ikke vi siger tak, og hvis ikke vi formår at se på vores liv med taknemmelighed, da mangler vi en vigtig dimension i tilværelsen.

Vi lærer da også vores børn at de skal huske at sige tak. Tak for mad og tak for gaven til jul og fødselsdag. Siden siger vi også tak for sidst, tak for nu og ikke mindst tak for hjælpen, når nogen har hjulpet os med et eller andet. I vores materielle overskudskultur kan det nogen gange være svært. Når vi har rigeligt med mad og alt hvad vi har brug for og lidt til, så er det som om taknemmelighedsfølelsen trænges i baggrunden. Det er ikke godt. Det er som om vi tror at et langt og lykkeligt liv er en selvfølge – men det er det jo ikke.

At leve livet i taknemmelighed gør noget godt for tilværelsen. Takken peger nemlig ud over os selv. Både i livets store ting og i dagligdagens småting viser vores evne til at takke, at vi godt er klar over at både "det daglige brød" og vores hele livs indhold og fylde kommer andre steder fra end fra os selv.

Det er fint nok at vi har virkelyst og energi til at skabe vort eget liv, MEN i sidste ende er det ikke os selv vi kan og skal takke for livet og alt hvad vi har og er. Det behøver man ikke være kristen for at vide, vi er alle sammen afhængige af andre. Børnene af de forældre som sørger for både mad og andre livsfornödenheder. De voksne af at andre vil være sammen med os, inviterer os til fest og samvær, men mest af alt at vi i dagligdagen er der for hinanden. Hjælper hvor vi kan, og tager imod andres

udstrakte hånd både som konkret hjælp og som forståelse og empati.

I kristendommen er taknemmelighed en vigtig pointe. Man kan nemt finde noget at være utilfreds med, at brokke sig over det ene og det andet er ingen kristen dyd. Uanset hvor vi befinder os i livet, er der noget at takke for. Vi har fået livet for at vi skal leve det på bedste vis, og selv om alt ikke altid går præcis som vi drømmer om, så er der altid noget godt i vores liv. Store og små ting, som kalder på vores tak og vores taknemmelighed. Det skal vi prøve at huske. Taknemmelighed og taksigelse er en vigtig del af den kristne gudstjeneste. Ja, i bund og grund er gudstjenesten en øvelse i at sige tak til Gud og til vore medmennesker.

Salmebogen indeholder da også mange takkesalmer, salmer, hvor vi bliver mindet om at sige tak, salmer som hjælper os med at få øje på, det vi kan takke for. Takkesalmerne er populære og elskede, lige fra "Nu takker alle Gud" (nr. 11), til hittet fra 1970'erne "Tak, Gud" (nr. 875 i 100 salmer) og til efterårets høstsalmer, hvor "Nu falmer skoven" står højt på manges liste over yndlingssalmer.

Taknemmelighedsfølelsen peger på at livet er større end os selv. Takken peger udover os selv, derfor skal vi huske at sige tak.

Glæd jer altid i Herren! Jeg siger atter: Glæd jer! Lad jeres mildhed blive kendt af alle mennesker. Herren er nær. Vær ikke bekymrede for noget, men bring i alle forhold jeres ønsker frem for Gud i bøn og påkaldelse med tak. Og Guds fred, som overgår al forstand, vil bevare jeres hjerter og tanker i Kristus Jesus.

Sognepræst Hanne Lundsgaard,
Toreby sogns menighedsblad.